TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.
Phone: Office 365, Editorial Dep't 832
Post Office Address:
TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF
Elis Sulkanen, Managing Editor, Sulo Syvänen, Alex Sevo, Toivo A. Johnson, A. N. Koskela.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Venäjän kaupan vastustaminen ja Amerikan edut

"American Labor Alliance for Trade Relations With Russia" on useampien yleismaallisten työväenjärjestöjen muodostama liitto, jonka tarkotuksena on valistaa yleisöä kaupankäynnin edullisuudesta Venäjän kanssa. Liitto on toiminut melkoisella menestyksellä, onnistuen poistamaan paljon sitä ennakkoluuloa, mitä Neuvosto-Venäjän typerät viholliset ovat jo kolme vuotta kasvattaneet. Jokainen kansainvälisiä kauppasuhteita vähänkin tunteva liikemies ja tehtailija käsittää, että sellaisen suuren maan kuin Venäjän eristäminen mailmankaupasta on mahdotonta, että sellainen eristys loppukädessä koituu onnettomuudeksi juuri niille maille, jotka itsepintaisemmin ovat vastustaneet kauppaa Venäjän kanssa. Yksi näitä maita ovat Yhdysvallat. Hallituksen myötävaikutuksella ei täällä ole tahdottu ottaa kuuleviin korviin asiantuntijain selityksiä kaupankäynnin alkamisen välttämättömyydestä Venäjän kanssa. Europan maista on Venäjä nykyään ostokykyisin — sillä on tarjottavana mailmalle kipeästi kaivattuja raaka-aineita suunnattomat määrät ja se itse tarvitsee suunnattomat määrät tuontitavaroita taloudellisen elämän uudelleen järjestämisessä. Yhdysvallat ei voi myydä tavaroitaan muille Europan maille, koska näissä maissa ei ole kysyntää muulle tavaralle kuin ruokatavaroille ja raaka-aineille. Venäjä on ainoa maa, jonne Yhdysvallat voisi myydä tehdastuotteitaan suunnattomat määrät ja seurauksena tästä luonnollisesti olisi nykyisen työttömyyden ja liikeseisahduksen asemasta vilkas teollinen toiminta. Monet järkevämmät pääoman edustajat Yhdysvalloissa ovat tämän jo aikoja sitten oivaltaneet ja näihin lukeutuu länsirannikon kapitalistiryhmä, joita Washington Vanderlip edustaa. Kaukonäköisenä liikemiehenä Vanderlip ryhtyi toimenpiteisiin, jonka tulokset nyt tunnetaan. Vanderlipin kauppasopimus Venäjän kanssa herätti tavatonta huomiota muissa maissa, Englannissa ja Ranskassa, ja seurauksena oli, että Englanti kiirehti valmistamaan kauppasopimuksen Neuvosto-Venäjän kanssa.

Mutta tässä maassa näyttää olevan vissejä salakähmäisiä mutta vaikutusvaltaisia voimia, jotka amerikalaisuuden nimellä oikeastaan näkyvät pyrkivän tukahduttamaan tämän maan etuja jonkun toisen maan hyväksi — tarkotamme tietysti "maan etuja" porvarien käsityksen mukaan. Tunnettua on, että Englannin pääomalla on suuri vaikutus tämän maan yleisen mielipiteen muokkaamisessa, sillä se on onnistunut saamaan melkoisen määräysvallan tämän maan sanomalehdistössä ja monessa "isänmaallisuuden" ja "amerikalaisuuden" nimessä toimivassa seurassa. Juuri nyt kun Vanderlip kauppasopimuksellaan raivaa tietä suurille mahdollisuuksille Yhdysvaltain kaupan ja teollisuuden laajentamiseksi, juuri nyt kun Vanderlipin menestys Venäjällä näyttää vaikuttavan käänteentekevästi Yhdysvaltain mielipiteeseen, on American Defence Society-niminen liitto ryhtynyt innokkaaseen propagandaan tämmöisen mielipiteiden muutoksen estämiseksi.

Sanotun liiton toimesta on lähetetty valtioiden kuvernööreille varotus kavahtaa kaikkea Venäjän kauppaa puolustavia propagandisteja, jotka leimataan edesvastuuttomiksi, "Leninin ja Trotskin rahoilla" toimiviksi radikaaleiksi. Varotus on lähetetty sähkösanomana ja erikoisesti mustataan siinä yllämainittua työväenyhdistysten muodostamaa Venäjän kauppaa edistävää liittoa. Varotus on seuraavasisältöinen:

"Sellaiset henkilöt kuin Henry Weinberger, Farmer-Labor puolueesta; Leonard Minz, Independent Workers Leaguesta; Edward I. Hanna, ja muut radikaalit, jotka vastustivat Yhdysvaltain etuja suursodassa, ovat epärehellisesti järjestyneen työväen nimessä alkaneet tarmokkaan koko maata käsittävän propagandatyön pakottaakseen Yhdysvallat tunnustamaan Neuvossto-Venäjän. On syytä uskoa, että Venäjän kauppaa puolustavaa liikettä tukevat ja rahastavat Lenin ja Trotski sekä heidän agenttinsa tässä maassa, joiden päätarkotuksena on hallituksemme kukistaminen ja vallankumouksen punaisen vallan perustaminen. Amerikan Puolustusliitto kehottaa teitä neuvomaan sanomalehtiä valtiossanne estämään tämän katalan ja vaarallisen Amerikan vihollisten propagandan. Ilolla autamme järjestämään kansalaiskomiteoita taistelemaan tässä tärkeässä asiassa.

"Me pyydämme apuanne tässä taistelussa. Mielellämme haluaisimme tietää minkälainen mieliala kaupunkinne väestön keskuudessa vallitsee tässä asiassa. Ei milloinkaan ennen ole ollut tärkeämpää hetkeä kuin nyt ryhtyä vastatoimintaan radikaaleihin nähden tässä maassa, jotka yllyttävät bolshevismia".

Jos mitään, niin tämmöistä yllytystä voisi pitää epäamerikalaisena ja tämän maan "etuja" vahingoittavana, varsinkin nyt kun Englanti, Vanderlipin menestyksestä kateellisena, on kiirehtinyt kauppasopimukseen Venäjän kanssa, ennättääkseen ennen Yhdysvaltoja hyötymään Venäjän kaupasta. Venäjän kauppaa puolustava työväenliitto on vastannut tuohon tarkotukseltaan hämäräperäiseen varotukseen, lähettämällä kirjelmän kaikille kuvernööreille ja osottaen, että mikään ei voi olla "epä-amerikalaisempaa kuin tuommoinen Yhdysvaltain etuja polkeva propaganda".

Yhdysvaltain väestö ei vielä tällä hetkellä aavista kuinka suunnattomassa määrässä sitä petetään propagandalla, joka lähtee ulkomailta. Se vielä tuskin aavistaakaan kuinka suuri vaikutusvalta Englannin intresseillä on tämän maan sanomalehdistöön. Amerikalaisuuden nimessä tällä hetkellä harjotetaan suunnatonta vahinkoa Yhdysvaltain väestölle. Järkeviä ja ajattelevia mustataan kaikilla keinoilla. Tosiasia on, että Venäjän kauppaa puolustava työväenliitto ei ole suhteissa Venäjän neuvostovallan kanssa, vaan se toimii puhtaasti omintakeisesti, tämän maan väestön valistamiseksi käsittämään etunsa. Järjestö edustaa 600,000 työläistä Suur-New Yorkissa, jotka kaikki käsittävät, että täydellinen lamaannus valtaa maan, työttömyys leviää tavattoman laajaksi, tehtaat jäävät seisomaan, köyhyys ja kurjuus lisääntyy, sanalla sanoen: tämä maa painuu Europan maiden tasolle nopeassa tahdissa, ellei tilannetta heti korjata poistamalla teollisuutta ja kauppaa rajottavia esteitä.

Venäjän vallankumouksen aatteellinen sisältö

Sos. Aikakauslehdessä kirjottaa I. L. m.m. seuraavaa:

Asettakaamme hetkeksi venäläisen bolshevismin tieteen suurennuslasin alle ja tutkikaamme mitä aineosia siinä on ja mistä ne ovat kotoisin.

Joka vähänkin tuntee sosialistista kirjallisuutta ja sosialismin historiaa eikä tahdo puoluetaktillisista syistä kieltää ilmeisiä tosiasioita, ei voi olla toteamatta, että bolshevistisen oppirakenteen pääsisällön, sellaisena kuin sen ovat esittäneet ennen kaikkea Lenin, Trotski, Sinovjew, Radek ja Buharin, muodostaa puhdasverinen marxilainen sosialismi.

Bolshevismin aatteellisena lähtökohtana on "Kommunistinen manifesti". Se tunnustaa Marxin keksimät taloudelliset kehityslait, tunnustaa sosialismin kapitalistisen talousjärjestelmän jatkoksi ja perijäksi keskitetyn suurtuotannon järjestäjänä sen itsensä synnyttämällä uudella perustalla, s.o. yhteiskunnallisena tuotantona, joka ei tunne riistäjää eikä riistettyjä. Se käsittää luokkataistelun luonteen proletaariseksi joukkoliikkeeksi. Hyväksyen kaikissa suhteissa Marxin valtioopin, asettaa se tämän joukkoliikkeen ensimäiseksi suureksi päämääräksi valtiovallan vallottamisen. Puhtaasti marxilainen on vihdoin sen oppi köyhälistön diktatuurista välttämättömänä keinona kapitalistisen luokkavallan musertamiseksi.

Bolshevismissa ei näin ollen ole marxilaista ainoastaan se puhtaasti sosialistinen päämäärä, johon se pyrkii, vaan myös se tieteellinen pohja, johon se toimintansa perustaa ja ne muodot, joihin se valtiollisena liikkeenä pukeutuu.

Mutta bolshevismi on marxilaisuutta toisessakin, tieteellisemmässä mielessä. Muistakaamme aina, että marxilaisuus ei ainoastaan ole määrätty oppisisältö, vaan myöskin omalaatuinen, tieteellinen menettelytapa, oppimetodi. Se opettaa meille, kuinka pitää marxilaisesti ajatella, arvioida tosiasioita ja niiden mukaan toimia, eikä meille suinkaan ole kaikki ajateltu valmiiksi. Marxilaisuus on tieteellistä ja käytännöllistä realismia, joka aina ottaa historialliset erikoistekijät huomioon ja halveksii kaikkea haaveilua ja porvarillista aatteellisuutta. Tässä suhteessa on nykyaikainen bolshevismi, jolle luokkataistelu on ehdoton ja tinkimätön alku ja loppu, toiminnassaan ja yhteiskunnallisten ilmiöiden arvioimisessaan enemmän marxilaisuuden hengen mukainen kuin mikään muu sosialistinen liike tällä hetkellä.

Ei siis ole tämän marxilaisuuden hengen kanssa laisinkaan ristiriidassa, että bolshevismi sisältää yhtä ja toista, josta Marx ei ole kirjottanut ja jota hän ei ole edeltäpäin ajatellut. Emmehän me usko ihmeisiin, mutta sitä osottaisi se, jos me odottaisimme, että joka aslassa tarvitsisimme vain ottaa selvää, mitä Marx siitä tai siitä sanoi, ollaksemme kunnon marxilaisia. Todetkaamme vain aluksi, että bolshevismi, joka on omaksunut marxilaisuuden tärkeimmän sisällön ja puhtaasti marxilaisen metodin, ei yhdessä ainoassakaan kohdin kiellä mestarimme oppeja, vaan niissä kohdin, joissa se niistä eroaa, on ainoastaan liittänyt samassa hengessä tehtyjä uusia keksintöjä ja johtopäätöksiä alkuperäiseen oppirakenteeseen. Nämä uudistukset ovat kaikki niistä historiallisisa olosuhteista johtuneita, joissa bolshevismi on päässyt voimaan ja valtaan.

Bolshevismi on ensiksikin saanut vaikutteita puhtaasti venäläisistä erikoisoloista. Vaikka köyhälistön diktatuurin aate onkin puhtaasti marxilainen, niin on bolshevismi kuitenkin kehittänyt sitä eteenpäin julistamalla, että nykyisissä historiallisissa olosuhteissa tämä diktatuuri voi toteutua ainoastaan neuvostojärjestelmässä. Marxin kirjoissa emme tapaa sanaakaan neuvostoaatteesta, ja koko hänen tieteelliselle menettelytavalleen oli juuri ominaista, ettei hän tahtonut käsitellä asioita, joista oli mahdotonta etukäteen arvata sitä tai tätä, vaan jotka tulisivat riippumaan historiallisista tekijöistä. Bolshevikit tekisivät neuvostojärjestelmän omassa vallankumoushistoriassaan. Leninkin arveli aluksi tämän olevan vain venäläisen erikoisilmiön, mutta viime vuoden kokemukset toisissakin maissa ovat osoittaneet, että neuvostoja on syntynyt yhtä pakottavalla välttämättömyydellä muuallakin, missä työväki on pyrkinyt säilyttämään vallankumouksen voittoja ja musertamaan porvariston luokkavallan. Tästä on Lenin tehnyt täysin oikeutetun johtopäätösen, että tällä hetkellä ei köyhälistön diktatuuri voi missään maassa toteutua muutoin kuin neuvostojärjestelmän pohjalla. Mikään menettelytapa ei voisi olla enemmän sopusoinnussa marxilaisuuden hengen kanssa.

Myöskin eräässä toisessa sangen tärkeässä suhteessa on bolshevismilla juurensa venäläisessä maaperässä. Bolshevikit ovat, näennäisessä ristiriidassa Marxin oppien kanssa, lähteneet samoilta edellytyksiltä kuin venäläiset n. k. narodnikit ("kansanmiehet"), jotka 1870-luvulla julistivat, että sosialismi Venäjällä tulee toteutumaan yksinkertaisempaa, välittömämpää tietä kuin vanhoissa sivistysmaissa. Kiitos venäläisen kansanluonteen, jolle kommunismin aate on mir-laitoksen ja artellien kautta tuttu ja rakas ja kiitos myöskin Venäjän heikon, vähälukuisen porvariston, voi Venäjä, ennustivat narodnikit, päästä sosialismiin käymättä pitkäaikaisen kapitalistisen kehityksen läpi.

Samojen edellytysten pohjalla ovat bolshevikitkin ryhtyneet tinkimättömään taisteluun sosialismin puolesta Venäjällä. Lenin, Radek ja Buharin ovat täydessä sopusoinnussa narodnikien kanssa julistaneet, että nykyisissä olosuhteissa sosialistisen vallankumouksen täytyi alkaa, ei välttämättömästi siellä, missä kapitalismi oli enimmän kehittynyt, vaan siellä, missä riisto oli suoranaisin ja häikäilemättömin tai porvariston vastarinta heikoin. Tällaisessa asemassa on juuri Venäjän köyhälistö ollut.

Onko tässä olemassa ristiriita Marxin esittämien taloudellisten kehityslakien kanssa? Ei missään tapauksessa. Tosin on aina juuri marxilaisuuden kannalta narodnikeja pilkattu, mihin tietysti on ollut aihettakin sikäli kuin he olivat haaveellisia, kansallismielisiä romantikkoja, jotka runoilivat Venäjän yhteiskunnallisia lakeja. Mutta Marxille ei kapitalismi suinkaan ollut kansallinen vaan kansainvälinen ilmiö, ja joutuisimme järjettömyyksiin, jos olettaisimme, että mikään kansa voisi päästä sosialismiin ilman, että sen on täytynyt kulkea aivan samojen kehitysasteitten läpi kuin suuret sivistyskansat Keski- ja Länsi-Europassa. Kylläpä olisi maailma silloin ihmeellinen, jos sosialistisen Europan rinnalla tulisi vielä monia vuosisatoja elämään kapitalistinen Aasia. Ja muistakaamme, että Marx itse piti suurvaltoja "kypsinä" työväenvallankumoukselle jo 1848 ja että hän ennusti, että sosialistinen vallankumous alkoi, ei kapitalismin sydämessä, vaan sen jaloissa. Tällöin hän juuri lähinnä ajatteli Venäjää. Ovathan sekä Engels että Kautsky lausuneet samanlaisia arveluja, pitäen Venäjän kansaa juuri mir-laitoksena, aatteellisuutensa, uhrautuvaisuutensa ja lukemattomissa vallankumouksissa saavutetun kokemuksensa ja taisteluintonsa vuoksi määrättynä sosialistisen maailmanvallankumouksen alkuunpanijaksi. Mutta myöskin vain alkuunpanijaksi. Sillä tunnustaahan Leninkin avoimesti, että maailmanvallankumouksen lopullinen kohtalo ei riipu Venäjästä, vaan lännen sivistysvalloista, ennen kaikkea Englannista. Marx sanoo kirjassaan "Luokkataistelut Ranskassa 1848—1850": "Porvaristoruumiin jaloissa syntyyvät luonnollisesti ensin vähäväkiset nousut eikä sen sydämessä, sillä siellä ovat tasoituksen mahdollisuudet suuremmat. Toiselta puolen on se ase, jossa mannermaan kumoukset vaikuttavat Englantiin, sitä lämpömittarina, josta näkee, missä määrin nämä kumoukset todellisuudessa käyvät käsiksi porvarillisiin elinehtoihin."

Muuta mittapuuta ei ole olemassa kapitalismin "kypsyysasteelle" kuin itse historialliset tosiasiat. Ei tiede, ei filosofia eikä uskonto voi meille etukäteen kertoa, koska kapitalismin on pakko väistyä työväen valtakunnan edestä. Se riippuu kokonaan valtasuhteista. Ei voi sanoa: köyhälistö nousee sosialistiseen vallankumoukseen koska aika on kypsä. On sanottava: aika on kypsä, koska köyhälistö on noussut vallankumoukseen. Tämä ja ainoastaan tämä osoittaa, että kypsyysaste on saavutettu.

Marxilaisuus ei suosittele ennenaikaisia ja valmistumattomia vallankumouksia. Mutta se tunnustaa jokaisen jo tapahtuneen vallankumouksen oikeutetuksi! Marx vastusti Pariisin Kommunia ennenkuin se oli tapahtunut, mutta hyväksyi sen kun se oli jo historiallisena tosiasiana. Samasta syystä hän "Kommunistisessa manifestissa" kehoitti kommunistelta "kannattamaan kaikkialla kaikkea kumoukselliista liikettä olevia yhteiskunnallisia ja valtiollisia oloja vastaan".

KRÄFT-UNIONISMIN KURJUUS

Synkempää ja epätoivoisempaa vaikutusta luokkatietoiseen työläiseen ei voine tehdä mikään muu kuin se, että täytyy nähdä jonkun työläisten järjestön sääppäämässä toista järjestöä vastaan. Sääppi-nimitykseen sisältyy alhaisinta mitä työläinen saattaa kuvitella, mutta usein ovat tämän nimen ansainneet henkilöt henkisesti tylsiä, tietämättömiä raukkoja, joita täytyy kurjuudessaan sääliäkin. Mutta mitä täytyy ajatella järjestyneestä, tietoisesta sääppäyksestä? Kielessä ei löydy kyllin voimakasta sanaa sitä määrittelemään. Siihen syyppäät ainekset ovat kurjempia pettureita ja lurjuksia, kuin tavalliset sääppit.

British Columbia Federationist kertoo ruman tapauksen tämmöisestä työväenjärjestöjen sääppäämisestä toisen järjestön taholta. Joku viikko sitten olivat One Big Unioniin kuuluvat siltatyöläiset ja paaluttajat hallituksen varvin rakennustöissä Vancouverissa. Heitä vaadittiin tekemään työtä lauantai-iltapäivisin, joten miehet union miehinä vaativat lisäpalkkaa ylityöstä. Kun vaatimuksesta kieltäydyttiin poistuivat paaluttajat ja puutyöntekijät työstä puolelta päivin ja saapuivat maanantaina jälleen työhön. Työstä poistuneet kuitenkin erotettiin parin päivän aikana. Erotettujen tilalle otettiin sitten shipwright union jäseniä ja nämä suostuivat sääppäämään, hyvin tietäen, että urakoitsijayhtiö oli kieltäytynyt maksamasta toisille lisäpalkkaa lauantai-illan ylityöstä. Kun paaluttajien lähetystö kävi sääppäävä kräfti-unionisteja puhuttelemassa, saivat he vastauksseksi ,että "business-agentti" on kieltänyt poistumasta työpaikalta vaikka kuka siihen kehottaisi.

Tämmöinen on surullinen ilmiö työväenliikkeessä. Asema on sellainen, että yleismaallinen ammattijärjestö, joka alkuaikoina on osaltaan myös saanut katkerasti taistella järjestymisensä puolesta, astuu polkemaan toisten työläisten vaatimuksia, työläisten, jotka taistelevat samojen etuisuuksien puolesta mitä itse ammattijärjestö itse on vaatinut toisilia työaloilla. Tämmöisiin luonnottomuuksiin johtaa vanhoillisen ammattiunionis sulkeutuneisuus ja niiden valistustyön puute. Tämmöiseen tulokseen johtaa myös vanhoillisten uniojohtajien opetus työn ja pääoman sopusoinnusta. Vanhoillinen unionismi samentaa työläisen luokkatunnetta, kasvattaa yksilöllistä mailmankatsomusta, joka asettaa oman edun luokkaetujen yläpuolelle. Katkeria opetuksia ovat nämä työläisille, mutta niin epätoivoisen kuvan kuin ne antavatkin työväestön tämänpäiväisestä tilasta luokka-asemansa ymmärtämisessä, on niissä kuitenkin se hyvä puoli, että ne opettavat yhä laajempia työläisjoukkoja näkemään vanhojen muotojen tehottomuuden, niissä ilmenevän mädännäisyyden ja ristiriitaisuuden, ja kun lopulla selviää, että kräfti-uniot eivät enää ole muita kuin kapitalistien etujen suojelijoita, silloin on maaperä valmis uudelle toiminnalle. One Big Union Canadassa on nyt yleisen vainon alaisena, niin kapitalistien kuin vanhoillisten unioiden taholta, mutta se on ainoa järjestö, joka todella pyrkii luomaan työläisten taloudellisen yhtenäisyyden ja hävittämään työläisten keskinäiset riitaisuudet.

VENÄJÄN KUMOUKSEN MENESTYMISEN PERUSTA

Venäjän kansankomissariaatin tilastotieteellisen osaston julkaiseman teoksen: "Ainehisto koskeva työn tilastoa" esipuheessa vastaa teoksen toimittaja Stromilin seuraavalla tavalla tähän kysymykseen: Venäjä on yksi eniten takapajulla olevista Europan maista kulttuuri suhteessa. Se on etupäässä maataviljelevä maa. Teollisuuskköyhälistö muodostaa siinä työtätekevän väestön vähäpäitöisen vähemmistön. Ja kuitenkin on tämä köyhälistö, joka on lukumäärältään muutama kerta heikompi kuin Saksan, Englannin tai Amerikan köyhälistö, on ottanut vallan käsiinsä. Minkätähden on tämä valta niin helposti ja niin palautumattoman luonnollisesti langennut sen käsiin ja mankätähden on se kyennyt pitämään sitä niin lujasti hallussaan?

Silmäillessämme talouselämän kehityksen historiaa ja luokkien taistelua, voimme me tässä suhteessa merkille panna kuvaavia ominaisuuksia. Ensimäinen kuvastuu taloudellisen elämän alalla. Se on teollisuustalouden korkealle kehittynyt keskittäminen. Se todistaa, että venäläinen nuori kapitalismi ei lainkaan ole luonteeltaan liian takapajulla oleva.

Seuraavassa muutamia numeroit ja tosiasioita. Teollisuuslaitoksissa joissa työssä on päälle 20 henkeä, työskenteli Saksassa 4,5 milj., Yhdysvalloissa 5—6 milj. Venäjällä 2—3 milj., mutta suurissa teollisuuslaitoksissa (päälle 1,000 työntekijää) oli Saksassa tuskin 655,000, Yhdysvalloissa 1—1,25 milj., Venäjällä v. 1914 päälle 1,3 milj. ja suurten teollisuuslaitosten työläisten keskiluku oli Saksassa 1980 työläistä, Yhdysvalloissa 1940 työläistä, Venäjällä jo vuonna 1902 2,490 työläistä.

Siis työmiesten keskittäminen suuriin teollisuuslaitoksiin on ainakin kaksi kertaa korkeampi saksalaista ja korkeampi amerikalaistakin.

Edelleen. Kuta suurempi on teollisuuslaitosten laajuus, sitä suurempi on lakkolaisten prosenttimäärä. Todistuksen tästä löydämme niinikään samaisen venäläisen lakkoliikkeen historiasta; keskimäärin on 16 vuoden kuluessa pienten teollisuuslaitosten lakkoliiketarmo ollut 8 kertaa pienempi kuin suurimmissa laitoksissa, ja jos venäläisen työmiehen lakkoliiketarmon laskemme 100, niin on amerikalaisen työläisen lakkotarmo suunnilleen 35 ja saksalaisen 17. Toisin sanoen jokainen venäläinen työmies vastaa lakkotarmoonsa nähden kolmea amerikalaista tahi kuutta saksalaista.

Tällainen on venäläisen työväenliikkeen taloudellinen puoli. Tätä edisti myöskin poliittinen puoli: Venäjällä "jumalan kiitos" ei ole ollut parlamenttia. Oli parlamentin penkkejä, joilta työläisedustajat jotenkin helposti kelpasivat pakkotöihin. Mutta pakkotöihin ei ollut vaikea päästä myöskin suoraa tietä — ilman siirtoa istumapaikasta toiseen. Ja meidän työläisemme kulkivat suoraa tietä, valitsivat muut menettelytavat. Ja seurauksena oli tosiasia: "Alkaen vuodesta 1895 vuoteen 1916 oli Venäjän lakoista 60 pros. puhtaasti köyhälistön valtiollisia esiintymisiä".

Siinä syy, minkätähden köyhälistön tehtävä ja merkitys venäläisen vallankumouksen luonteeseen ja kohtaloon nähden ei ole määriteltävä silmällä pitämällä tämän köyhälistön lukumäärää, vaan sen ominaisuutta ja siinä syy minkätähden se — esiintymisen aikaan nähden viimeisenä esiintynyt historian näyttämölle, kaikkein vähälukuisin kansainvälisen köyhälistön joukko — ensimäisenä rohkeasti otti vallan käsiinsä. Minkätähden on tämä valta niin helposti ja niin palautumattoman luonnollisesti langennut sen käsiin ja mankätähden on se kyennyt pitämään sitä niin lujasti hallussaan?

Silmäillessämme talouselämän kehityksen historiaa ja luokkien taistelua, voimme me tässä suhteessa merkille panna kuvaavia ominaisuuksia. Ensimäinen kuvastuu taloudellisen elämän alalla. Se on teollisuustalouden korkealle kehittynyt keskittäminen. Se todistaa, että venäläinen nuori kapitalismi ei lainkaan ole luonteeltaan liian takapajulla oleva.

Seuraavassa muutamia numeroit ja tosiasioita. Teollisuuslaitoksissa joissa työssä on päälle 20 henkeä, työskenteli Saksassa 4,5 milj., Yhdysvalloissa 5—6 milj. Venäjällä 2—3 milj., mutta suurissa teollisuuslaitoksissa (päälle 1,000 työntekijää) oli Saksassa tuskin 655,000, Yhdysvalloissa 1—1,25 milj., Venäjällä v. 1914 päälle 1,3 milj. ja suurten teollisuuslaitosten työläisten keskiluku oli Saksassa 1980 työläistä, Yhdysvalloissa 1940 työläistä, Venäjällä jo vuonna 1902 2,490 työläistä.

Siis työmiesten keskittäminen suuriin teollisuuslaitoksiin on ainakin kaksi kertaa korkeampi saksalaista ja korkeampi amerikalaistakin.

Edelleen. Kuta suurempi on teollisuuslaitosten laajuus, sitä suurempi on lakkolaisten prosenttimäärä. Todistuksen tästä löydämme niinikään samaisen venäläisen lakkoliikkeen historiasta; keskimäärin on 16 vuoden kuluessa pienten teollisuuslaitosten lakkoliiketarmo ollut 8 kertaa pienempi kuin suurimmissa laitoksissa, ja jos venäläisen työmiehen lakkoliiketarmon laskemme 100, niin on amerikalaisen työläisen lakkotarmo suunnilleen 35 ja saksalaisen 17. Toisin sanoen jokainen venäläinen työmies vastaa lakkotarmoonsa nähden kolmea amerikalaista tahi kuutta saksalaista.

MAANVILJELIJÄIN YHTEISTOIMINTA WASHINGTONISSA

Washingtonin maanviljelijät ja palkkatyöläiset turvautuvat yhteistoimintaan entistä lujemmin poistaakseen painajaisensa — pankkiirien ja keinottelijoiden voimat niskoiltaan. Heidän yhteistoimintansa tarkoittaa luoda voimakkaan taloudellisen ja finanssiaalisen yhdistyksen, joka kykenee rahastamaan maanviljelijöitä ja heidän yrityksiään niin, että yksityinen pääoma ja pankit voitaisiin sivuuttaa. Tällaisen lausunnon antoi valtion maanviljelijäin yhdistyksen edustaja kansallisen maanviljelijäin neuvoston kokouksessa, Washingtonissa, D. C., jonka yhteyteen valtion maanviljelijäin liitto kuuluu.

Valtion "Grangen" edustaja selittää, että mainitulla yhdistyksellä on jo seitsemänkymmentä markkinapaikkaa ja varastohuonetta eri osissa valtiota, jotka ovat tuottaneet maanviljelijöille noin kymmenen miljoonaa dollaria viime vuonna. Suunnitelmia yhä kehitetään. Nykyään ollaan suunnittelemassa laajakantoista osuustoiminnallista liikettä maanviljelijöiden tuotteiden myymiseksi erikoisesti maitotalouden ja hedelmien tuotantoalalla. Suuri maanviljelijöiden pankkiliike on äskettäin alettu Seattlessa $250,000 pääomalla, jonka ovat lunastaneet palkkatyöläiset ja maanviljelijät jotenkin tasaväkisesti. Pienempiä haarapankkeja perustetaan ympäri valtion. Toinen suurempi pankki perustetaan piakkoin Spokaneen. Useampia komissioneja on liitolla toiminnassa markkinapaikkojen ja tuotteiden myyntiolojen järjestämiseksi. Osuustoiminnallinen liike tuotteiden myymiseksi ulotetaan hyötyä tuottavaksi myöskin ostajille — työläisille, joille yhteistoiminla perustettujen varastohuoneiden avulla myydään tuotteet ilman välikäsiä semmoisilla hinnoilla kuin tuotanto- ja kuletuskustannukset vaativat.

Edustaja selittää myöskin, että maanviljelijät samoin kuin työläisetkin Washingtonin valtiossa ovat sillä kannalla, että valtion tulisi kontrolleerata rautatieliikkeen, määrätä rahtitaksat jne. He vaativat hallituksen kontrollia myöskin kannutuslaitoksiin, teurastamoihin ja viljavelvaattoreihin ja uskovat hallituksen omistuksen näihin poistavan keinottelua ja suovan suurempia mahdollisuuksia sekä tuottajien että kuluttajien hyvinvoinnille. Suurien omistajien veroitusta vaaditaan niinikään ja pikkutuottajien ja vähäväkisten veroista vapauttamista.

Tämmöisissä pyrintöperissä uurastelee valtion maanviljelijäin liitto. Se perustuu luonnollisesti kapitalistisen järjestelmän säilyttämiseen kaikessa, mutta tarkoittaa saada siinä mahdollisia reformeja työläisille ja ennen kaikkea maanviljelijöille. Monessa tapauksessa tämä taistelu ei kuitenkaan tuota tuloksia.

S. S. Järjestön asioita

MASSAN ALUEEN EDUSTAJAKOKOUKSEN JULISTUS S. S. JÄRJESTÖN MASSAN ALUEEN OSASTOILLE

Koska Worcesterissa pidetyssä Massan alueen edustajakokouksessa joidenkin edustajain häikäilemättömällä provoseerauksella aiheutettiin hajaannus edustajakokouksessa, niin tämän johdosta katsoo edustajakokous tarpeelliseksi tehdä alueen osastoille tiedoksi tämän vakavan tilanteen, joka uhkaa nyt aikaansaada vakavia häiriöitä aluejärjestön toiminnassa.

Kohta edustajakokouksen alussa yrittivät kolmannen vaalipiirin edustajat useammilla keinoilla häiritä kokouksen työtä, ja tehdä kokousta epävirallisekksi, vaikka kokous oli kaikin puolin sääntömääräisessä järjestyksessä kokoon kutsuttu, jonka todisti sekin, että kokous 19 äänellä 3 vastaan tuomitsi kokousta provoseeraavien menettelyn. Siitä huolimatta vähemmistönä olevien taholta jatkettiin samaa menettelyä. Ja kun kokous päätti evästää Massan alueen edustajat s. s. järjestön edustajakokoukseen kannattamaan Clevelandin osaston alustusta, koskien s. s. järjestön suhdetta Amerikan sosialistipuolueeseen, niin silloin vähemmistönä olevat seuraavat edustajat ilmottivat poistuvansa kokouksesta ja kieltäytyvänsä tunnustamasta kokouksen päätöksiä virallisiksi. Kokouksesta poistuivat: F. J. Syrjälä, Victor Annala, Lauri Moilanen, A. E. Usenius, Otto Kortelainen, Th. Suominen, Isak Rustari O. Fonsell, K. Ellonen ja J. Salmela.

Vähemmistön kokouksesta poistuminen oli todiste niille uhkauksille, joita vähemmistön taholta oli aikasemmin tehty, että he eivät tule tunnustamaan kokouksen päätöksiä, samalla uhaten vaikuttaa osastoihin, että nekin lähtevät heidän mukanaan tuolle sääntövastaiselle tielle. Siksi Massan alueen edustajakokous päätti kehottaa kaikkia osastoja pysymään rauhallisina ja sääntömääräisellä tavalla edelleen noudattamaan s. s. järjestön toimeenpanevan komitean ja Massan aluejärjestön päätöksiä, ja jotka ovat yksinomaan sitovina päätöksinä otettava huomioon, ja joilla voidaan välttää se vakava vaara, joka nyt on uhkaamassa, ei ainoastaan Massan aluejärjestöä eheyttä vaan koko s. s. järjestön ehyttä.

Samalla Massan alueen vuosikokous lausuu ankaran paheksumisensa niille edellä mainituille alueen edustajakokouksen edustajille, jotka tekivät itsensä syyllisiksi enemmistöpäätösten halveksimiseen ja jotka antoivat aiheen aluejärjestön hajaantumiselle.

Toveruudella

Massan aluejärjestön edustajakokouksen puolesta:

Einar Erickson, (puheenjohtaja). Emil Pike, (kirjuri).

Yleisöltä

Hiukan vastinetta "Industrialistin" 288 numerossa olleeseen nimimerkillä "Card No. 272510" olleeseen kirjotukseen, joka koskee näytelmän "Phoenix" esitystä Astorian S. S. Klubin näyttämöllä. Kirjotuksen laatija valehtelee mitä törkeämmin ainoessaan näytelmän sisältöä muutettun. "Kappaletta tunteva" ei tunne silloin näytelmää ensinkään (tai ainakin on unohtanut sen sisällön siitä asti kun on sen lukenut) ja **väittää sisältöä vääristellyn.** Se ei ole **totta.** Näytelmässä ei tehty mitta muutoksia, paitsi nimitys "Maalman teollisuustyöläisten järjesti" muutettiin kuuluvaksi: "Maalman työläisten järjestö." Että asia on niinkuin sanon, todistan asettamalla näytelmän "Phoenix" Klubin kauppaan nähtäväksi roolineen ja toivon, että "Kappaleen tuntija" ja "Card No. 272510" käyvät tarkastamassa asian laitaa . Ja teette sen, jos olette miehiä! Valta tehdä muutoksia näytelmään oli allekirjottaneella tekijältä, mutta tätä oikeutta ei käytetty.

Astoria, Ore., 13 p:nä joulukuun 1920. F. Hyrske.

Enaville, Idaho

Enavillen s. s. osaston kanta: Me Enavillen s. s. osaston jäseninä kannatamme, että järjestö eroaa s. puolueesta.

Kun otamme huomioon, että puolueessa on aina ja kaikkialla esiintymässä kaksi suuntaa, nimittäin vallankumouksellinen ja vastavallankumouksellinen, niin kannatamme että järjestön lehtien on aina ja ehdottomesti kannatettava ja edesautettava vallankumouksellista *suuntaa* ja että järjestön lehtien toimitusten on aina taivuttava joukkotahdon mukaan.

Raivaajaan nähden olemme sitä mieltä, että se on suorasti ja epäsuorasti esittänyt mielipiteitä, jotka se on kannattanut Suomen, Venäjän, Saksan ja Yhdysvaltain sosialistipuolueessa sitä suuntaa, jota yllämainituissa maissa nimitetään vastavallankumoukselliseksi. Enavillen osasto kannattaa ja vaatii, että tästä lähtien Raivaaja on toimitettava Jyrkän luokkataisteluperiaatteen mukaisesti. Ellei eivät nykyiset toimittajat voi tehtävässä todella täyttää, ne on erotettava toimestaan armotta.

Työmiehen ja Toverin on myöskin selostettava enemmän ja kiinteämmin industriaalisen unionismin merkitystä käytännöllisessä luokkataistelussa.

Yllä olevasta selviää osastomme mielipide.